

dan Bemyndigelse, som det af Forhandlingen, der er stet i Udvalget mellem Ministeren og Udvalget, fremgaar, at den Anstuelse, som er bleven udtalt — for øvrigt af mig selv — ved første Behandling, at Fisserne skulde være uberettigede efter den bestaaende Lovgivning til, hvad de gøre, nemlig, naar de komme i Land med deres Fangst, at sælge den til den højtbydende af de tilstedeværende Købere, ikke er begrundet. Dette betragtes nemlig ikke som egentlig Auktion, idet der ikke er stet nogen offentlig Bekendtgørelse eller nogen Sammentalelse af Købere, og der ikke stiftes noget Rettsforhold af den Art, som tilfuges ved Auktioner, nemlig at den højtbydende, naar han for øvrigt tilfredsstiller Sælgeren med Hensyn til Betingelserne for Salget, er berettiget til at faa Varerne, idet Fisseren er berettiget til at sælge sine Varer til, hvem han vil, og paa ingen Maade er bundet til den højtbydende. En anden Betænelighed har Udvalget haft med Hensyn til den Ret, som Auktioner give, idet der jo nemlig i Loven af 29de Marts 1873 om Udpantning m. m. findes i § 1, 10. a. den Bestemmelse, at „Fordringer hos en og samme Skyldner paa Betaling paa Løsøre, der er købt ved offentlig Auktion, naar Auktionsprotokollen tydelig udviser Køberens Navn og Købesummens Størrelse“, hører under de Fordringer, for hvilke Udpantning uden videre kan finde Sted. Man er imidlertid i Udvalget gaaet ud fra, at naar der i Loven staar: „naar Auktionsprotokollen tydelig udviser, hvem Køberen er, osv.“, sigtes derved udelukkende til den Protokol, der er ført af den autoriserede Auktionsforvalter, og ikke til Protokollen, der er ført ved Privatauktioner, hvad denne jo er, saaledes, at det ikke har været nødvendigt for Udvalget, som man egentlig havde paatænkt, i Lovforslaget, at foreslaa en Bestemmelse om, at denne Regel i Loven af 1873 ikke er anvendelig ved de her forekommende Auktioner. Udvalget har foreslaaet en Tilføjelse, hvorefter forskellige Dyr som Muslinger, Rejer og lignende komme med ind under Lovens Bestemmelser, noget som formodentlig ingen har noget imod. — Derimod er der efter Betænkningens Afgivelse fremkommen fra Mænd, der ere interesserede i denne Sag, en Betænelighed, idet nemlig Lovforslaget, som det foreligger fra Udvalget, giver Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at bestikke Mænd til at afholde saadanne Auktioner, eller give dem Bevilling dertil, uden at paalægge Indenrigsministeren nogen som helst Indskrænkning med Hensyn til Valget af disse Personer. Udvalget er derved selvsjælgelig gaaet ud fra, at den højtærede Minister vil følge

et fornuftigt Skøn ved Anvendelsen af denne Bemyndigelse, og ikke benytte den til at udstede Privilegier for enkelte Personer. Man har bragt i Erfaring, at enkelte Personer, som ere interesserede i denne Handel, føle sig noget foruroligede ved dette Forslag, og mene, at det kunde mulig være rigtigt i selve Lovforslaget at indføre en Bestemmelse, som skulde gaa ud paa, at Bevillingen kun kan gives til Joll, der ere bosatte i den Kommune, hvor Auktionerne skulle afholdes. Jeg haaber den højtærede Minister vil udtale sig om dette Punkt, og om hvorvidt der mulig til 3dje Behandling kunde være Anledning til at stille Endringsforslag i den Retning.

Gad: Jeg vil gerne tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde være ønskeligt af rent sproglige Hensyn til tredje Behandling at gøre en Endring i Forslaget. Naar der i Slutningen af det staar: „ferst Fjst, der under Krebs osv.“, tror jeg, det vilde være heldigere at sige: „og desuden Krebs osv.“; det ser nemlig lidt forunderligt ud, naar disse Skaldyr, som nævnes her, henregnes til ferst Fjst.

Indenrigsministeren (Finger slev): Det kan dog være tvivlsomt, om denne Bemærkning er rigtig; i Fisseriloven vil man f. Eks. finde Hummer opført blandt de Dyr, der falde ind under Fisseriloven. Jeg tror ikke, det er Tilfældet med alle de andre Dyr, som her ere nævnte, men det kan komme under nærmere Overvejelse. — I øvrigt skal jeg sige, at jeg kan gaa ind paa det stillede Endringsforslag. Den ærede Ordførers Udtalelser give mig hverken Anledning til yderligere Bemærkninger eller til nogen Modsigelse. Det reiste Spørgsmaal om Bopæl i Kommunen, mener jeg meget passende kan komme under Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Jeg antager, jeg kan indskrænke mig hertil.

Leth: Det kan kun være en Tilføjelse for Udvalget, at den højtærede Minister kan acceptere Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, og hvori det jo ogsaa er fremgaaet af Forhandlingerne med den højtærede Minister. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som allerede er blevet berørt af den ærede Ordfører, men som jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestemmelsen i Loven om Udpantning af 29de Marts 1873 § 1, Nr. 10 a vil kunne komme til Anvendelse paa de Auktioner, der er Tale om i Lovforslaget. Jeg tror, det vilde være heldigt,